

יכנין לעשות ולתקן ב' מלכיו לפר' דפנימ' דפני
 דפני דישקב הוונא מאחורי עב' דאבא ופני דקפא
 דלא השולס כמס' שבוו לחל

יוד יורה יוד הי ויו יהי

ג' כלי מלכות דישקב
אלה דלת נון יוד

א אר אר נ אר נ

עתי' יכנין להמשי' כוללו דכללות למל' דרחל
 הנק' עס' להמשי' מלכום נהי' דאי' הארת' ג' שמות
 אר'ה ידיוני' דהנין' דלפין' להנאי' מהאר'ת' ג' ק
 (להנאי' עוד זק' לפר' מלכות דרחל ")

יהוה יהוה יהוה

אלה הי ויהי אלה הא יורה

ג' כלי מלכות דרחל
אלה דלת נון יוד

א אר אר נ אר נ

להמשי' הב' גבו' התחתונו מנוה דרחל ליסודה
 ולהמשי' להם הארה מיסוד ראבא שביסוד לוא "

יהוה יהוה

האר'ה מיסוד ראבא
יוד יורה יוד הי ויו יהי ויו

ג' כלי יסוד דרחל
שין דלת יוד

ש שר שר

למנין שמן

להמשי' חלק הד' דחסד דלת' לכתר שלה ולהמשי'
 פיוס הנבי' החדשי' דיספות לתוך כתר שלה
 (להמשי' הארת המנו' דאי' שכתר לוא ")

איהיה איהיה איהיה

נהי' החדשים

יהוה יהוה יהוה

גבו' דנכח **יהוה** רבי' עת' ד' **יהוה** גבו' דהוד **יהוה**

ג' כלי כתר דרחל

יוד יורה יוד הי ויו יהי

ומשס לכתר **יהוה**

ג' כלי דעת דרחל

יהוה יהוה

ומשס לדעת **יהוה**

ג' כלי תת דרחל

אלף למד הי יוד מס

להשלות הב' גבו' מיסוד ולהשלות מהוכבדים
 יחד דרך קו אמלעי' ליסוד לוא שבת' שלה "

יהוה יהוה

ג' כלי יסוד דרחל

אח"כ יכנין להשלות הב' גבו' הנז' מיסודה ולהשלות מהוכבדי' יחד דרך קו אמלעי' ליסוד לוא שבת' שלה
 ומשס לדעת שלה ומשס לכתר שלה ואז יכנין להמשי' חלק הד' דלניש אוי' דחסד דלת' לוא השומד עג'
 הכתר שלה לתוך הכתר שלה . ולהמשי' פיוס הנבי' החדשי' דלת' דיספות שנמשכו לכתר לוא דרך אחוריו וקדישו
 לכנגד אחורי' ב"ס השלוב' דלת' שלו והוא סוד החונות' דנישא דליה " שתה ימשי' פיומס לתוך כתר דרחל
 השומד שס כנגד פיומס " ויכנין להוסיף בכתר הנז' דרחל שאין בו דק נקוד א' להוסיף בו ט נקוד חכד חג' נהי'
 ולא נבין ולהמשי' בו מהאר' המנו' דאי' שכתר לוא הליה ואיהי' בטיקוד קמין "

באהבה

למסור עצמו על ק"ה ולקבל עליו ד' מצד
 ולהעלות נשמתו להיכלאה הקדש
 סקילה יא א יוד הי ויו הי
 כשבת דמל דמוק דזא דביאה דזא
 שריפה הרה יוד הי ואו הי
 הרג וני יוד הא ואו הא
 וחנק היה יוד היה וו הרה
 רפח ראו'פ רפנים

יוד הי ויו הי
 יוד הי וואו הי
 יוד הי וואו הי
 יהוה יוד הא ואו הא
 יהוה יהוה יוד הי וו הי

ולהעלותם עם נשמתו עד ה"א רא"י ואזי יכוין להעלותם עם ב' כלמי המוחין ראו'פ
 לא"ה דפרכו' חכמה דכתר לבינה דזא ולהוציאם מתוכו ולהעלותם עם הכיור'י
 הנו ועם נשמת יסוד רא"א ע"ג רישא דזא "

ואזי יכוין להמשיך המוחין לבינות וגבורו דב' כלמי המו' דאו'פ לא"ה הנו דיספ'ות השומרים
 ע"ג רישא דזא שאח' כל הכלם דבין דמ"ה וכין דבין דתבונה שבו נתלכשו הבינות והגבו'
 דיספ'ות בעת הזווג "

ויכוין להמשיך הכלם הנו דתבונה עם הנרנחי שהם ההי"ות המנקדו' תיק עשר פרצ'
 דיס דפ"ר בינה לבינה דלאה ורחל "

וע"י כן מתחברים לאה ורחל ונשעים פראו' אחד ונגללים כשיעור כל קומת זא' ויכוין
 להמשיך לנ"ק הארה ה"ס עליונות דחבד דחג'ת דזא "
 בישבויעות להס דסחרית דיספ'ות חזרה לא"א שלאין להס דמנפ'ה דנה'י ואג'ת ובינה
 דכתר דבר'י חזרה לחכמה דכתר תקושה דכתר דפ"ר נפ"ר

ח"ן דחמ'

סידור תפלה להרש"ש

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אחוץ מו"א ובהם נעשין רמ"ח אבריה ומכללותם נעשה כלי יסודה. וג"כ לוקחת ה"ג מללפך והם המוחין שבה. וכללותם שביסוד הם המ"ן שבה ועמה נעשה החותם הא' שבה הנק' ירושליכ.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
ך ליר ודלת שביסודה גי' כ"ב **מנצפך** מ"ן שביסודה
באהבה

יכוין למסור עצמו עק"ה ולהעלות נשמתו למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (בשמרים דז"א) (ובערבית דנוק') דבריאה ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאו"פ דפנים דפרלוק צינה דזו"ן ולהעלותם עם נשמתו לזו"ן דאלילות

יא	סקילה	יוד	הי	ויו	הי
הדה	שריפה	יוד	הי	ואו	הי
ו ג'	כרג	יוד	הא	ואו	הא
היה	מנק	יוד	הה	וו	הה

רפ"ח
יוד **הי** **ויו** **הי**
יוד **הי** **ואו** **הי**
יוד **הי** **ואו** **הי**
יהוה
יוד **הא** **ואו** **הא**
ייה **יהו** **יהוה**

לבעלות ב' נלמי המוחין דאחור ופנים דאחור די"ס דחכמה דכתר דצינה דז"א עם הגז' עם נשמת יסוד דא"א ע"ג רישא דז"א.
 נלס דיש"ס ע"ג רישא דז"א

אהיה יהוה

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
וד י יו י	וד י יו י	וד י יו י

(ה) עיין בש"ל פ"ג ובש"כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובש' הקדמות מדף ס"ח ואילך עיש"ב :

ועתה לוקחת כ"ב אתון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת בערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ ד"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפ"ן ונעשית הי"פ אדני.

אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך

אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפ"ן דאדני להמשיך לגוק' הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה צאה אל פני המלך שנקסרה וצאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דו"א ליסוד דגוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל וה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דיסו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומצרכים מצירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

	אָהִיָּה		
	יְהוָה		
אהיה	אהיה אהיה	אהיה	
יהוה	יהוה יהוה	יהוה	
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	
אָהִיָּה	אהיה אהיה	אהיה	
יְהוָה	יהוה יהוה	יהוה	
יהוה	יהוה	יהוה	
אָהִיָּה	אוהויהו אוהויהו	אהיה	
יְהוָה	יהוהוהו יהוהוהו	יהוה	
יוד י יו י	וד י יו י	וד י יו י	

(עא, ב) ולוקחת הנוק' כ"ב אותיות וכו' וכו'.
ענין הכ"ב והמנצפך האלו,
אחר העיון בע"ח ש"ה פ"ג ופ"ה וש"ח פ"ו
ושל"ד פ"ב כלל כ' ופ"ד ושל"ה פ"ג ובש"ש ז"ל
במקומות הנז' ועוד מ"א, רוצה אני הדל להבין
לפקו"ד שצ'לם המו' דנוק' והכ"ב ומנצפ"ך הנז'
וא"ב דאטב"ח, הכל דבר א' הוא ואינם ענינים
שונים. ולכן לאחר גמר תיקון הנוק' עד כאן,
נמצא שלקחה דלת וציר והם הם תיקון עצמותה
באחו' שנתקנה בסדר אטב"ח. ומ"ש כאן ולוקחת,
אין פירושו לקיחה עכשו מחדש, אלא כמ"ש,
שנמצא בזה לוקחת וכו'. וכמו כן בכ"ב ומנצפ"ך
הב' שבאהבה. (וק"ק שלא נז' כאן ה"פ דין
כמ"ש באהבה) ובס"י כ"י המיוחס להיר"א זיע"א
לא נמצא כלל כל הפסקא הזו כאן ולא באהבה
וא"ש את"ם.

באהבה

(עא, ב) להעלות ב' צלמי וכו'. ומצוייר צ'לם
דמו' דיש"ס ותחת' כלים
דחב"ד וכתוב עליהם לג' כלי חכמה וכו'. ולקיצור
דעתי אין טעם לציור הכלים הללו, ובפרט מ"ש
לג' כלי וכו', והיה צ"ל על ג' כלי וכו'. ויותר
טוב בלי ציור כלים, שכבר כתב להעלות ב'
צלמי המו' וכו' ע"ג רישא דו"א, ובוזה די.
ובס"י כ"י גם סידור הצ'לם לא מסודר כלל.

(עב, א) להמשיך הבו"ג וכו'. הרב ש"ש ז"ל
בשה"כ דמ"ג ע"ד אות ט'
וכן דע"ג ע"א ד"ה גם מ"ש ואחר וכו' הביא
מש' הליקוטים (הוא בש' הפסוקים ישעי' ע"פ
כי ההרים ימושו וכו') דבהסתלקות נה"י דאי'
מו"א היא מתמעטת בסו' נקו' באחור קודם
כניסת הנה"י דאי' בה עכ"ל. ונראה פשוט מה
שלא זכר זה הרש"ש זיע"א בס"י, היות ואין זמן
בין ההסתלקות מו"א לכניסתם בה וכרגע
שמסתלקים נכנסים בה, אין צורך לעשות מזה
כונה. לא כן במלך עוזר וכו' ובמגן אברהם
ופשוט.

ולשים לב על הדבר לידע אמיתות הענין, ואולי
גם כאן כך הוא. כי מוכרחים אנחנו לו' כמ"ש.
ובכן ק' מאד מ"ש בס"י שמהנ"ה נמשכו ליסוד
היפך המפו' בדברי רז"ל וכאמור וצ"ע כעת.
אחז"ר ראיתי מ"ש במזכיר שלום מע' הג' אות
י"ב ע"ש מ"ש. גם שו"ר בשפ"א על ע"ח דמ"ד
סוע"א שמחלק בין או"י ואו"ח ע"ש והרואה
יראה שמהס"י שלפננו לא משמע כדבריו ז"ל
ודוק.

(עא, א) ולהמשיך מאחו' ופני' דיסוד דאבא.
צ"ע לע"ע שמסופ"ה של
של"ד נראה שהם ב' אחו' דפשוט ומלא דע"ב.
שנתן טעם שנעשה זה ע"י אהרן וכו' וכו' ע"ש.
ועי' באמצע פ"ו דשל"ח שבהדיא כרוז"ל שאהרן
הוא אחו' הפשוטים והמלאים. ובס"י א' כ"י
מצאתי שכ' להמשיך להם (לב' הגבו') הארה
מיסוד דאבא שביסוד דו"א ומצוייר רבוע מלא
דע"ב לבד. ונראה שג"י זו יותר נכונה (וחסר
עוד ריבוע פשוט).

(עא, א) הנה"י החדשים וכו' הארת המו' דאי'
וכו'. עי' פת"ע ז"ל ודבריו
באו קצת בקיצור. וגם נראה שלא היה אצלו
כמו שמצוייר בס"י שלפננו הוי' בקמץ וגם
הויות נה"י בני' חש"ק. והכונה לפי הציור הזה
גרי' לפמ"ש רז"ל, שהביא הפת"ע, שהנה"י החד'
הם מכלל הכתר דו"א. ורוז"ל כ' שבכתר הזה
נמצאים שורש ד' מו' דו"א. ועוד כרוז"ל שכתר
דו"א הכלי והאור הוא מאי', ונמצא כפ"ז שבנה"י
החד' ישנם אורות עצמם שהם הויות בני' חש"ק,
ואורות ז"א שהם הוי' בקמץ. ואשמוענן רז"ל
שכשלוקחת רחל מסיום הנה"י, לוקחת כמו ז"א,
גם מאורות של הגה"י עצמם וגם מאורות הכתר
דו"א שבתוכם וא"ש את"ם.

(עא, א) ולהמשיך עוד ט"ס וכו'. עי' בע"ח
של"ה פ"ד שהגדלת הט'
נקו' בכתר הוא ע"י חסד דת"ת דו"א כמו החו"ב
ע"ש. ובענין התוס' הללו של א"ב דאטבח עי'
ש"ש בפ"ד דשל"ה אות ג' ובמזכיר שלום מע'
האלף אות ב"ן, בשם היר"א זיע"א.

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' ויו ה' ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה' ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' ויו ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
 ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חור"ב חו"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱוָהוּיָוָה אֱוָהוּיָוָה
יְוָהוּוָה יְוָהוּוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָו הִי
יְוָד הִי וְיָו הִי
יְוָד הִי וְיָו הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָו הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דייסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חוי"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה[חכמה דכתר, דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, ל[תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד] (◇)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

◇ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף הִי וו
 אֶלֶף הֵה וו
 אֶלֶף הָא וו
 אֶלֶף הֵה וָא וו

חסדים

אֶלֶף הִי וו הִי
 אֶלֶף הֵה וו הֵה
 אֶלֶף הָא וו הָא
 אֶלֶף הֵה וָא וו הֵה

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד הֵה וו הֵה

יוד, יוד הֵה, יוד הֵה וו, יוד הֵה וו הֵה
 יוד, יוד הָא, יוד הָא וָא, יוד הָא וָא הָא

אֱלֹהֵי
 יְהוָה
 אֱלֹהֵי
 יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף הִי יוד
 אֶלֶף הִי יוד
 אֶלֶף הָא יוד
 אֶלֶף הֵה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
 אֱלֹהִים
 אֲכַדְטָם

אֱלֹהֵי
 יְהוָה
 אֱלֹהֵי
 יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד הִי וין
 יוד הִי וָא
 יוד הָא וָא
 יוד הֵה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף לַמִּד
 אֶלֶף, אֶלֶף לַמִּד
 אַל

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָאוּ

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָאוּ הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָאוּ

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָאוּ הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוָה

מוֹחַ חֲכָמָה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָאוּ
יוֹד הֶא וָאוּ
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֱלֹהִים, אֱלֹהִים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁי, שֵׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

**אהלה
יהוה**

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

**אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני**

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהוה בכתר

יאהלוהים בחב"ד

יאהדוניה בז"ת

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה ע"ב

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה קד"ם

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(**⊠**) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה **י** **א** ולייחדם ע"י **א** **יוד הי ויו הי** ע"ב

שריפה **ה** **ד** ולייחדם ע"י **ה** **יוד הי ואו הי** ס"ג

הרג **ו** **נ** ולייחדם ע"י **י** **יוד הא ואו הא** מ"ה

חנק **ה** **י** ולייחדם ע"י **ה** **יוד הה וו הה** ב"ן

⊠ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דישסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא
וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות יוד הי ואו הי
מספר יוד הי ואו הי

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א,
ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה יהוה אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דישסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאו"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
יְוָדָה וְיִין וְיָי **זווג ע"ב ס"ג דא"ק** **יְוָדָה וְיָי וְאָו וְיָי**
אֱלֹהֵינוּ **אֱלֹהֵינוּ**

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
אֱלֹהֵינוּ

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
אֱלֹהֵינוּ

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
אֱלֹהֵינוּ

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'

אֱלֹהֵינוּ

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקח והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשאר שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אלף יהודי יהי יהודי ויהי יהודי יהי

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאו"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאו"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

אָיִן, יוֹד, יוֹד, יוֹד

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),

ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאו"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאו"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

אָיִן, יוֹד, יוֹד, יוֹד

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת. ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ (◇)

מלכות דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה
 יוֹד, יוֹד הָא, יוֹד הָא וְאוּ, יוֹד הָא וְאוּ הָה
 י, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע"י פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעיקב (מאליו), אימא ברחל.]

◇ ע"י שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכונה הפנים שלהם, בכא"י.

כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע"י תיבת באהבה.

[ע.ה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכיות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַלַּי וְיֵרָא הַלַּי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְרַד הַלַּי וְיֵרָא הַלַּי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַלַּי וְיֵרָא הַלַּי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרֵד וְיֵרָא
אֱלֹהֵי יְרֵד וְיֵרָא
אֱלֹהֵי יְרֵד וְיֵרָא

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרֵד וְיֵרָא וְיֵרָא וְיֵרָא
יְרֵד וְיֵרָא וְיֵרָא וְיֵרָא
יְרֵד וְיֵרָא וְיֵרָא וְיֵרָא

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרֵד וְיֵרָא וְיֵרָא וְיֵרָא
יְרֵד וְיֵרָא וְיֵרָא וְיֵרָא
יְרֵד וְיֵרָא וְיֵרָא וְיֵרָא

לדחות הג' מלכיות לתפארת דנוק'

פנים דאח' אח' דפנים פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי תפארת דנוק'

אַלְף לְמִדַּת הַיּוֹד מִמֶּ

צְבָאוֹת

הַשְּׁתַּפָּא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

[עה:]

וּמוֹשֵׁיֶעֶ

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים דפנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכיות ליסוד

פנים דאחור

אַהֲיָה
יְהוּה
יְהוּה

פנים דאחור

אַהֲיָה אַהֲיָה
יְהוּה יְהוּה
יְהוּה

פנים דאחור

אַהֲיָה
יְהוּה
יְהוּה

אחור דפנים

אַהֲיָה
יְהוּה
יְהוּה

אחור דפנים

אַהֲיָה אַהֲיָה
יְהוּה יְהוּה
יְהוּה

אחור דפנים

אַהֲיָה
יְהוּה
יְהוּה

פנים דפנים

אַהֲיָה
יְהוּה
יְהוּה

פנים דפנים

אַהֲיָה אַהֲיָה
יְהוּה יְהוּה
יְהוּה

פנים דפנים

אַהֲיָה
יְהוּה
יְהוּה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוק'

אַלְף לְמִדַּת הַיּוֹד מִמֶּ
אַ
אַ, אַ, אַ, אַ, אַ

ג' כלי חכמה דנוק'

יְוֹד לְמִדַּת הַיּוֹד מִמֶּ
יְוֹד, יְוֹד הַא, יְוֹד הַא, יְוֹד הַא וּ הַה
יְ, יְ, יְ, יְ, יְ

ג' כלי דעת דנוקבא

יְוֹד לְמִדַּת הַיּוֹד מִמֶּ
יְוֹד, יְוֹד הַה, יְוֹד הַה וּ, יְוֹד הַה וּ הַה
יְוֹד, יְוֹד הַא, יְוֹד הַא וְאֵ, יְוֹד הַא וְאֵ הַא

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָדֵהּ הִי וְיָדֵהּ הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ הִי וְיָדֵהּ הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָדֵהּ הִי וְיָדֵהּ הִי

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ וְיְוָדֵהּ
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ וְיְוָדֵהּ
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי גבורה דרחל
יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטָם

ג' כלי ת"ת דרחל
אֱלֹהִים לְמַדּוֹ הִי יוֹד מִמֶּנּוּ
צְבָאוֹת
הַשָּׁמַיִם

ג' כלי חסד דרחל
אֱלֹהִים לְמַדּוֹ
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לְמַדּוֹ
אֱלֹהִים

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח' פנים דפנים אח' דפנים פנים דפנים
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל
שִׁינְךָ דִּלְתַּי יוֹד
שְׂדֵי
שׁ, שֵׁד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

ובמקו

[עו:]

להמשיך^(O) [כ] חב"ד דאח' ופנים דפנים ופנים דאחור ל[כ] חב"ד דנוק',
ולדחות החג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י והמלכות למלכות דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי כתר דנוקבא

יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי
יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי
יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יִוְדֵי הֵי יִוְדֵי הֵי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

יִוְדֵי הֵי יִוְדֵי הֵי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יִוְדֵי הֵי יִוְדֵי הֵי

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי
אֱלֹהֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי
אֱלֹהֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי

ג' כלי חכמה דנוקבא

יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי
יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי
יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי יִוְדֵי

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יְהוָה

בּוֹכּוּ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוּ

ג' כלי יסוד דרחל

שׁוֹן דְּלַת יוֹד
שׁוֹדִי
שׁוֹ, שׁוֹד, שׁוֹדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּוֹ

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' אח' דפנים פנים דפנים

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דְּלַת נוֹן יוֹד
אֱדָנִי
א, אֱד, אֱדָנִי, אֱדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הִיא, אֱלֹף הִיא יוֹד,
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹהֵינוּ

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִי
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִי
יְוָדָהּ הִי וְוֹ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ הִי
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי,
אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד מִם
יְיָ יְהוּה

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְיָ יְהוּה

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהֵינוּ

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי דקס"א ב'

יוד הי דקס"א ב'

יוד הי דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע.ט.]

להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאהי"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י, לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי דקס"א א'

אלף הי דקס"א א'

אלף הי דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד,
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד במם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
ש"ן, ש"ן דלת, ש"ן דלת יוד
ש"ן דלת יוד

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא א-י-ו-ה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
---	--	---

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם י-ו-ה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה י-ו-ה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
--	--	---

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א א-ו-י א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניה שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א י-ו-ה צבב צבב צבב</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור דאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמי ה]מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]

אהיה

מעש"ק: להמשיך לחב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנזכר כדי להעלותם,
ולכלול כחב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יהוה ואדני יאהדונהי

דה להעלות ולחבר ד דאדנ"י עם ה ראשונה דהוי"ה.

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
אויהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהויהוה אהויהוה
יהויהוה יהויהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד ה"י וי"ו ה"י
יוד ה"י ואו ה"י
יוד ה"י וו ה"י

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

[פא.]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

י"ה
אלף, אלף לבמד, אלף לבמד ה"י,
אלף לבמד ה"י יוד, אלף לבמד ה"י יוד במם
יהויהוה

אהויהוה אהויהוה
יהויהוה יהויהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י"ה יהו יהוה
יהויהוה

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף לבמד

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
א-ה-י-ה

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י-ה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
י-ה-ו-ה

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
י-ה-ו-ה

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו אהיהוהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק) מלכיות דו"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בו"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זו"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הה. להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהו"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד יהוה
אלף יהוה יוד יהוה
אוה"ו

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יהוה יהוה
יוד הא ואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מזהבריאה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.
ולמשיך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יִוְד הִי וְאֵן הֵא
יִיָּה יְהוּ יְהוּה
יִוְד הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר,
דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'

חב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **י לגבי ה**
(זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יִוְד הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים הֵא אֱלֹהִים הֵא יוֹד,
אֱלֹהִים הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹהִים הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹהִים הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יִוְד הִי דס"ג

ג' כלי דעת דז"א

יִוְד הִי וְיָן הִי
יִוְד הִי וְאֵן הִי
יִוְד הֵא וּוּ הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יִוְד הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דז"א

יִוְד הִי וְאֵן הֵא
יִיָּה יְהוּ יְהוּה
יִוְד הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים לְמוֹד הִי,
אֱלֹהִים לְמוֹד הִי יוֹד, אֱלֹהִים לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי ת"ת דז"א

יִוְד הֵא וְאֵן הֵא
יִיָּה יְהוּ יְהוּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמוֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>יאהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
---	---	---

(א) ולדחות חג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
---	---	---

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
---	---	---

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

להעלות (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'. [להעלות] (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), [מל' דחח"ן בג"ה] דכתר [דפנים דאח' ודפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'. גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), [מלכיות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו **יוד הי ויו הי** ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י **יוד הי** דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: **יהוה טדהד**

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

**אל אל אל
אלף למד אלף למד אלף למד**

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

הההה ווווו הההה

אברלהם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו ז"ו"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

להמשיך בג"ה דאחו"פ דפנים דחכמה דכתר דיסו"ת

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף רהא יוד רהא
אלף רהא יוד רהא
א-ה-י-ה

בשם ע"ב דס"ג דז"א, מחבק לנוק' בשמאלו.

יוד הי ואו הי י' אותיות ע"ה ג"י אכדט"ם
יוד הי ואו הי ס"ג

(*) תיקון לכעס למנחה

יוד יי ה"ה וואו ו ה"ה ס"ג - הוי"ה (בניקוד אלהי"ם)

בין המצרים: [יכוין בהוי"ה זו שתאיר בחילופה] יהוה כו"ז

מִזְלֵי הַמֵּתִים:

ניצוצות שנתבררו מז"מ דנוק'
וגם ניצוצות שנתבררו מז"מ דזו"ן לצורך המוחין דפנים דרחל
וגם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג

בחזרת העמידה אומרים כאן קדושה, לכוונות עבור לעמוד קסג

נְקַדְיָשָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנַעַם שֵׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְשֻׁלָּשִׁים לְךָ קֹדֶשָׁה,

וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֲבֹת. מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,

לְעַמְתָּם מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ, וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁךָ כְּתוּב לְאֹמַר:

מְלֵאךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֶר וְדֶר הַלְלוּנִי:

[פ"ט] אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל גִּי יוֹד הֵא וו הֵא
יּוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.

[פ"ט] בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱהִינּוּ

להמשיך דת"י דאח' ופנים דפנים דחכמה דכתר דישסו"ת, לג' כלי דעת דז"א דניקוד הנו'

אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ	אֱהִינּוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דז"א

יּוֹד הֵא וו הֵא
יּוֹד הֵא וואו הֵא
יּוֹד הֵא וו הֵא

ז"א מחבק לנוק' עם קו אמצעי דיליה ע"י
יְהוָה יּוֹד הֵא וואו הֵא

(א) להמשיך ה"ג דרך מעבר יב"ק שבגרון, אל דעת הנוק', וק"ל ויב"ק (ע"ה) גי' גר"ם

יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דנוק'

יּוֹד הֵא וו הֵא

יּוֹד, יּוֹד הֵא, יּוֹד הֵא וו, יּוֹד הֵא וו הֵא
יּוֹד, יּוֹד הֵא, יּוֹד הֵא וואו, יּוֹד הֵא וואו הֵא

תיקון לכעס לערבית

יּוֹד א הֵא ד וואו ז הֵא י מ"ה אדנ"י

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: יְהוָה מִצְרַיִם

הַאֵל הַקָּדוֹשׁ:

[פ"ז]

אַתָּה חֲזוֹנָן לְאָדָם דַּעַת וּמְלִמֵּד לְאַנּוֹשׁ בִּינָה.

במוצאי שבת ויו"ט יאמר:

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל, אתה אמרת להבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. קשם שהבדלתנו יהוה אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמה, כך פדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע, ומכל גזרות קשות ורעות המתרגשות לבא בעולם.

וְחַנּוּן מֵאֵתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

[צ:] להמשיך הוי"ה דפתח מז"ת ואהי"ה דפתח מג"ר דחכמה דאו"פ דפנים

דחכמה דכתר דז"א דרך פיו דז"א, וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד

הנז'. אור פנימי ואור מקיף לי"ס דחכמה שלה

או"פ ואו"מ מחכמה דז"א (O)

או"מ מג"ר דז"א **אֱהִיָּה**

או"פ מז"ת דז"א **יְהוָה**

מי"ס דחכמה דז"א

יֹד הִי וְאוֹ הָא

יִיָּה יְהוּ יְהוּה

יֹד הָא וְאוֹ הָא

אור פנימי ואור מקיף [לחכמה דנוק']

או"מ **אֱהִיָּה**

או"פ **יְהוָה**

לג' כלי חכמה דנוק'

יֹד הָא וְהֵה

יֹד, יֹד הָא, יֹד הָא וְ, יֹד הָא וְ הֵה

י, יָה, יְהוּ, יְהוּה

להמשיך מחכמה דז"א יה"ו דאלפין העולה כוז"ו והם תב"ד, לה' אחרונה,

יֹד הָא וְאוֹ [גי'] כוּזוֹ

הָא

יר"מ שיושפע לי משם יה"ו דאלפין חכמה בינה ודעת להבין רזי התורה

לתקן ולהאיר דעת דנוק'

ג' כלי דעת דנוק'

יֹד הָה וְהֵה

יֹד, יֹד הָה, יֹד הָה וְ, יֹד הָה וְ הֵה

יֹד, יֹד הָא, יֹד הָא וְאוֹ, יֹד הָא וְאוֹ הָא

חֻנּוּן הַדַּעַת:

○ עי' טוב שם דף נ"א ע"ב אות ב', בענין כפל השמות, זה לא מצד או"א אלא מצד חיבוקים ונשיקין, צריך לעשות י"ס בכולם. בג' ברכות א' עשינו תב"ד דחיבוקים, לכן באמצעות צריך לעשות רק תב"ד דנשיקין, אבל בז"ת צריך לעשות גם דחיבוקים וגם דנשיקין. לכן זה כפול.

דחכמה בסדר זה. בכריעה א' חסד ונצח ובכריעה ב' חכמה דתבונה, והם חח"ן דאחו' דפני'. ובזקי א' חסד ונצח ובזקי ב' חכמה דיש"ס, והם חח"ן דפני' דפני'. והחח"ן הללו דישסו"ת נכנסו בחכמה דו"א דני' הנו'. והבג"ה דישסו"ת נכנסים בבינה שלו במחיה המתים. והדת"י דישסו"ת בדעת שלו בהאל הקדוש. ובברכות האמצעיות מתפשטים כולם בכל הגוף דו"א. כ"ז מו' דחכמה דכתר. עוד במגן אברהם נכנסין מוחין דבינה דכתר עד"ז. בכריעה א' ו"ק ובכריעה ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דתבונה, שהם אחו' דאחו' ופני', ובזקי א' ו"ק ובזקי ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דיש"ס, שהם פני' דאו"פ. ועד"ז נכנסים חו"ג דדעת דכתר בכריעות וזקי' דמודים תחי' וסוף, ע"ד וסדר כניסת בינה דכתר במגן אברהם כנו'.

(עת, ב) בכריעה א'. ועתה נתמעטה וכו' כנגד

היסוד דו"א, ובאתה נתמעטה

עד העטרה. והוא בבחי' אחו' דאחו' דנוק'. ובב' הזקי' נמשך לאחו' דאחו' ולפני' דאחו' דנוק' להעלותה. ומשמע קצת שגם הנוק' דפני' דאחו' נתמעטה, מה שלא נו' בסי', כמו באחו' דאחו'. ואולי קיצר. ועי' מ"ש בפת"ע כאן דמ"א ע"א אות ד' ואות ה' באו"פ דפני'. ולקו"ד נראה לו', דהנה בסוף כל ברכה מג' ברכות הא' כתוב חיבוק לנוק' בימין ובשמאל ובאמצע, ושלשתם בשם ע"ב. וצ"ל ענין החיבוק הזה, ובאיזה בחי' נוק' מדבר. כי הרי יש כבר עתה או"פ דאו"פ דחכמה ודבינה. ובש"ש ז"ל בשה"כ דרו' ב' אות ל"א הביא מעו"ת וז"ל בעמידה לא נתפשטו החסדים (פי' המו' דפני' הנק' חס' כמ"ש שם) בגופא דו"א כשחזרו ליכנס בכריעה ב' דמגן אברהם תוך ז"א רק בחסד ואח"כ באתה גיבור מתלבשים בגבו' ובאתה קדוש בת"ת וכו' עכ"ל. וכ"ע הש"ש ז"ל שם בפני' דברי רז"ל דהתם וז"ס מ"ש בוז' בברכת אבות בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו פי' ע"י המו' האלו דפני' דו"א וזהו חיבוק הימין והם עצמם בחי' החס' וכו' וזה בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו שמגדילה שהיתה בסוד נקו' ועלתה אליו להיותה מן החזה ולמטה עכ"ל ע"ש עוד.

אלקינו תכוון אל שם ס"ג אשר באי' אשר נרמז בו ייא"י העולה גי' אל ע"כ. ובכן אפי' לכנות מו' דאי' בשם ג' אל. ועכשיו שקיבלה מו' דאי' דאו"פ נמצא שיש בחב"ד שלה ג' אל כ"ז בדרך אפי'. וצ"ל דלאיזה צורך עכשו צריך להמשיך לה הש"ע, ומה שייכות לסדר הכונה של התפי'. עי' בשרוה"ק די"ד ע"ב שכתב ש"ע נהורין וכו' שיש בא"א וכו' ונמשכים עד המל' כדי להרחיק ממנה את הקלי' הנאחזות בה עכ"ל. ואולי כאן הוא מקור וזמן ההמשכה בזמן תיקון פרצופה להיותה ראוי' לזיווג, ואז יש צורך להרחיק הקלי'. וא"ש את"ם.

מגן אברהם

(עת, א) ברכת מגן אברהם, המשכת מו'

חדשים לבינה דכתר כי היא

ברכה ב', וד' ברכות דעמידה שיש בהם כריעות וזקי' הם בחו"ב וחו"ג דכתר כמפורסם ופשוט. ועי' פת"ע כאן ד"ה אך צ"ל וכו' שהם בחכמה הפרטית של חו"ב וחו"ג דכתר, והשאר ממילא. כי הרי בכל ברכה נמשכים המו' מאי' ע"ש. וצ"ל לפ"ד ז"ל מתי עלו הביוררים דבינה וחו"ג למ"ן עד ע"ס ז"א"ק והשתלשלותם עד אי' וממנה לזו"ן וסדר הנסירה כמו שמפורט בברכה א' בק"ש ובברכת אבות ולא מצינו שום דבר מזה בבינה וחו"ג. ועי' לעי' בתחי' העמידה.

(עת, א) סדר כניסת המו': —

מו' דתבונה דאחו' נק' אחו' דאחו', ודיש"ס

דאחו' נק' פני' דאחו'. ומו' דתבונה דפני'

נק' פני' דאחו', ומו' דיש"ס דפני' נק' פני'

דפני'. ובב' כריעות וב' זקי' דברכה א', נכנסים

מו' דאחו' בדרך זה. בכריעה א' ו"ק ובכריעה

ב' ג"ר דתבונה, והם ו"ק וג"ר דאחו' דאחו'.

ובזקי' א' ו"ק ובזקי' ב' ג"ר דיש"ס, והם ו"ק

וג"ר דפני' דאחו'. וכ"ז מו' דחכמה שמסתלקים

מו"א באהבה, וחוזרים בו בב' כריעות וב' זקי'

דמגן אברהם, כסדר שנכנסו בתחי' בכריעות

וזקי' הא'. עוד במגן אברהם נכנסין מו' דפני'

[234567]

בשה"כ הנז' וגם הוא בגי' ד"ל, אולי כונתו שהוא גי' ד"ל חרץ מאלף האחרונה. וא"כ אפ' שכונת השם הנה בחול היא, שהוא גי' ד"ל ועוד אלף של אדנות. והכונה שעתה השם אדנות מתמלא בד"ל אותיות. אבל בשבת הכונה היא בכל השם וגם אדנות, הוא ל"ה והוא כמס' י"ה דיודין. ובפע"ח פ"ה דעמידה כתב וכן שם אגלא הרמוז בר"ת והוא ג"כ גי' ל"ה והכולל עכ"ל לא הבנתי לשון זה. ובפח"י דעמידה הלשון שם אגלא והוא ר"ת אתה וכו' והוא גי' בוכ"ו ע"ה ע"כ. וכונת שם י"ה לא בזכרה שם.

קדושה

(פד, ב) קדושה. לעיין בס"י בהק' שלאחר העמידה מ"ש ומלבד זה וכו', וצו"ש די"א שאלה יוד ודי"ד שאלה י"ב, ופת"ע דמ"א ע"ג ד"ה אמנם ובסוד"ה גם, ודמ"ב ע"א סוד"ה עוד. (מה שציין על סוף הק' רחוק"ב, עי' מ"ש הוא ז"ל ד"מ ע"ב ד"ה אך. ועוד צ"י לפ"ד ז"ל דמאי שנא דחו"ב ע"י קדושה ודחו"ג ממילא). ושם בדמ"ב ע"ד ד"ה ובענין ודמ"ו ע"ב סוד"ה עוד. והגר' לכא' כיון שבידו לתקן לו"ח ביחד, גם בידו לתקן בקדושה כמו תי' הציבור, ולפחות יתקן מה שנוגע ללחש, כי הקדושה היא עבור לו"ח כנז' בציונים הנז'.

(פה, ב) קדושה. בס"י ג' ע"ב מג"פ ת"י בכל קדוש. ובשה"כ כ' ג' קק"ק כנגד ג' היות די"ג ני'. ומשמע כל קדוש הוא הוי' א' ולא ג'. ואין לו' שהג' ע"ב שבס"י כנגד ג' ספי' שבכל קו חח"ן וכו', כי משמעות הל' ג' ע"ב מת"י ות"י חוזר הג' ע"ב על הג' ת"י. ואפ"ל דמשמע להרש"ש זיע"א כיון שההתפשטות הם ת"י כמו השורש, גם הם נק' בשם ע"ב שהוא ת"י, ונמצא שבג' ת"י יש ג' ע"ב. עי' מה שרשמתי בדלותי על שה"כ דט"ל ע"ג. אבל ק' דמה צורך לזה לענין הכונה, אם הם ג' ע"ב או ע"ב א' כפשט שה"כ הנז'. וי"ל שכך גר' מל' שה"כ סו' דרו' ג' דחזרה שכ' גם תכוון כי קדוש בגי' ת"י כנז' ויען יש ת"י ני'

והנה מה שנתפשט מן המו' דו"א בג' חלקים, דהיינו בג' ברכות הא', הם המו' דאו"פ דפני' דחכמה כנז' בס"י, ועליהם או' והוכן בחסד כסא. וזה בעצמו חיבוק הימין והשמאל והאמצע שכולם מבחי' ע"ב שהם חסד, והם המו' דפני' הנק' בשם חסד כנז', ועליהם או' אוחזה ומעלה אותה. ומשמע מזה שגם הנוק' דאו"פ דפני' נתמעטה. ובסוף כל ברכה מאלו הג' מאיר לקו א', והוא כונת החיבוק שבסוף כל ברכה. והגם שבזו' א' בברכת אבות אוחזה וכו' אפ' שתפש ההתחלה. כגלקו"ד לו' וא"ש את"ם. אחר כותבי זה ראיתי מ"ש בסוף ההק' מהרא"ם ז"ל בסוף ענ"ה ע"ש, דהמיעוט הוא באו"פ דאחו' ואין מיעוט באו"פ דפני'.

(פג, ב) אתה ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דו"א, וכן נז' בשה"כ. ולכאו' מה עניין החוטם בכאן. ובאד"ר נז' מס' את"ה שמתפשטין בחוטם ופה ובזרועות וידיים ואצבעות, ואח"כ אמר וכולהו גבורן שריין לנחתא מחוטמוי. וכתב ביין הרקח אות ל"ג בשם הריפ"ש ז"ל שעיקר הגבו' הם מהדעת שבמצחא דו"א וכאשר יורדין פוגעין תחילה בחוטם ואח"כ בפה וכו' ע"ש. וא"כ מ"ש כאן אשר בחוטמא דו"א נראה שתפש לשון האדרא ואין זה נוגע לכונה.

(פג, ב) אתה גבור מי' אדנות ל"ה אותיות ור"ת אתה וכו' י"ה מלא. הלשון בשה"כ דרו' ה' וע"י שם בוכ"ו הנז' שהוא בגי' ד"ל יש אל המל' עתה שם וכו' אגלא וגם הוא בגי' ד"ל ונרמז בר"ת אתה וכו' אדני גם נק' עתה שם אדנות במילואו אשר יש בו ד"ל אותיות וכו' גם תכוון כי ר"ת אתה וכו' בגי' י"ה ביודין ע"כ. והנה שם אגלא הוא ל"ה כמס' שם י"ה ולא ד"ל. ובשל"ד פ"ב כלל יו"ד כרו"ל אדנות מי' המי' ד"ל אותיות ואם תמלא התיו ביוד יהיה ל"ה והיוד היתירה היא וכו' סוד מו' עי' שבה בשבתות ויו"ט ור"ח וכו' ע"י יוד היא ל"ה אותיות גי' יוד הי מו' דילה עכ"ל. וא"כ נראה לכאו' שמ"ש בשה"כ יש אל המל' עתה שם אגלא, וכן מ"ש כונת י"ה דיודין היא שייכא לשבת ויו"ט ור"ח, ולא לחול. ומ"ש